

NOVI SLOV. ŠTAJERC

• IZ NARODA ZA NAROD.

„Novi Slovenski Štajerc“ izhaja vsakega 10., 20. in 30. v mesecu. — Naročnina za celo leto 2 K, za pol leta 1 K, za četrto leta 50 vin; plačuje se naprej. — Posamezna številka 6 v. Oznanila po dogovoru. Denar in reklamacije se pošiljajo na: Upravništvo „Novi Slovenski Štajerc“, v Ljubljani. Dopisi pa na: Uredništvo „Novi Slovenski Štajerc“ v Ljubljani.

Vsem našim sotrudnikom, bralcem in prijateljem želi prav vesele velikonočne praznike

Uredništvo in upravništvo.

Vstal je! Aleluja!

Mogočno, veličastno donijo zvonovi po naši lepi slovenski domovini. Veselih obrazov vstajajo verni Slovenci in z glasnim veseljem slavijo vstajenje Gospodovo. Vstal je On, ki govori: »Jaz sem vstajenje in življenje.« »Odprt je grob in kamen proč« poje velikonočna pesem.

Pač zares: slovenski narod slavi sedaj vstajenje Gospodovo, slavi pa tudi vstajenje svoje. Od nekdanjega tlačena in od gospodstvaželnih sosedov obdan ohranil se je vendar in obhaja svojega vstajenja dan.

Pomlad je. Vzbuja se narava, po dolinah in gorah se kaže novo zelenje s prvimi cvetkami; narava-zemlja vstaja po težki zimi k novemu življenju. Ob tem času so se že pred tisoč in tisoč leti zbirali naši predniki, vstajali so iz ubornih vasi in prihajali skupaj ter slavili še kot pogani prihod boginje Vesne, prihod pomladi v slovenskih pesmih in plesih ter žgali kresove. Plamtel je že takrat v njih srcih nevgasljev ogenj plamtela je ljubezen do domače zemlje in sladke materinske besede. Sami svoji so bili, a težki boji so jim vzeli prostost, niso pa jim mogli vzeti srčnega ognja, niso jim mogli iztrgati iz srca ljubezni do doma in materine besede.

Dolgo, dolgo ni imel potem slovenski rod vstajenja. Tlačil ga je tuji jarem. Izsesovali so slovensko zemljo nemški grajščaki, nemški plemenitaši. Slovenec je bil ubog suženj, ki se je trudil, potil in trpel za tujo gospodo, za tuj žep. In da je bila kupa krvi in solz še bolj polna, prišli so od časa do časa divji Turki in požgali slovenske vasi, poteptali zelena polja, pomorili veliko slovenske uboge dece in slovenske mladeniče in dekleta odvedli v sužnjost. Plemenitaši pa so se zaprli v trdne gradove in utrjena mesta, čakali navadno, da odide divji sovražnik z dragocenim plenom nazaj v globoko Turčijo, in po odhodu so zopet neusmiljeno zahtevali desetino in roboto.

Naši najstarejši ljudje se spominjajo teh žalostnih, bridkih časov, nam mlajšim je bilo to trpljenje prihranjeno. Pač res, v tem času slovenski narod ni imel stoletja veselega vstajenja, življenje slovenskega ljudstva, posebno slovenskega kmeta je bila težka, bridka, križeva pot na Kalvarijo. Kako globoka žalost govori iz besed slovenskega pesnika Simona Jenka, ki opisuje to dobo trpljenja slovenskega ljudstva z besedami:

»Tiho nemi vnuk koraka,
Črez grob nemega očaka!«

Toda po zimi prihaja spomlad, za žalostjo veselje in za potjo na Kalvarijo pride vstajenje. Tako je bilo tudi pri nas Slovencih. Nehalo je suženjstvo, nehala robota in napočil je dan vstajenja o katerem še poje slovensko kmetško ljudstvo:

»Prišel je zlati čas,
Jarem ne žuli nas!«

Da, Slovenec je vstal, tudi njemu je napočil spomladanski dan poln novega življenja, in v njegovem srcu je zanetila speča iskra mogočen plamen, plamen ljubezni do svoje lepe slovenske zemlje, ki je napočena s krvjo in solzami naših prednikov, vzbudila se je spet ljubezen do sladke materinske besede in naš slovenski pesnik Prešeren je z mogočnim glasom povedal našim prijateljem in sovražnikom:

»Največ sveta otrokom sliši Slave«,
Simon Gregorčič pa je klical:

»Le vstani vborni narod moj,
Do danes v prah teptan;
Pepelni dan ni dan več tvoj,
Tvoj je vstajenja dan.«

In slovenski narod je res vstajal k novemu življenju. Kje smo bili nekdanj, a kje smo sedaj! Slovenske kmetške hiše se prijazno belijo okrog po dolinah in gorah in veselo odmeva iz prsi vesela pesem o vstajenju. Res majhen narod smo, a kateri majhen narod je dal svetu toliko učenjakov, toliko umetnikov, toliko slavnih mož? Kje na svetu dobite kmetško ljudstvo, ki ga je tlačil toliko stoletij tuji jarem, tuja beseda, ki pa vendar ohrani svoj jezik in svoje navade. To je le naše slovensko kmetško ljudstvo. Vprašam Vas, naši nasprotniki in sovražniki, ali morete izkazati narod, ubog in majhen, ki bi brez tuje pomoči iz last-

nega nagiba in lastne požrtvovalnosti se dvignil proti volji tujcev na tako visoko stopinjo izomike in izobrazbe.

Da, slovensko ljudstvo obhaja svoje vstajenje, zaveda se vedno bolj svojih pravic, zato pa bratje Slovenci! Vstani med nami bratstvo v delu za naš procvit in naš napredek, da bomo v prihodnje vsi slovenski stanovi brez razlike in brez izjeme v bratskem krogu slavili še veselejše našega vstajenja dan. Po širni naši zemlji naj žarijo kresovi kot vidna znamenja naših čustev, naj naznanjajo svetu, da slovensko ljudstvo obhaja vstajenje Odrešenikovo in vstajenje svoje!

Nova volilna postava.

(Dalje.)

Če opazimo, da kdo nima pravice voliti v dotični občini, pa je zapisan v volilnem imeniku, napravimo sledečo pritožbo ali reklamacijo na primer:

Mestnemu magistratu

v Ptuj.

Pri pregledovanju volilnega imenika za državnoborske volitve za mestni volilni okraj Ptuj-Lipnica, je našel podpisani, da je vpisan Matevž Bradač, trgovec v Bismarkovi ulici šte. 20.

Ker omenjeni ne biva še leto dni v Ptuj (ali: ni avstrijski državljani, ali: je bil kaznovan zaradi ...) nima torej volilne pravice in podpisani prosim, da se Matevž Bradač iz volilnega imenika izbriše.

V Ptuj, dne ...

Jakob Repošter
trgovec s kislim zeljem.

Ako bi se reklamaciji ne ugodilo, dopustna je pritožba na deželno vlado, ki se mora vložiti tekom treh dni.

(Prva stran pole.)

C. kr. okrajno glavarstvo

v Celovcu.

Andrej Borovnik, obrtni pomočnik v Borovljah, se pritožuje zoper tamošnji odlok z dne 16. sušca 1907, šte. 3120 v zadevi svoje volilne pravice.

(Znotraj.)

S tamošnjim odlokom z dne 16. sušca t. l. se moji prošnji, da naj se me vpiše v volilni imenik boroveljske občine za državnoborsko volitev, ni ugodilo.

Proti temu odloku vlagam

priziv

na c. kr. deželno vlado v Celovcu in se sklicujem na dejstva, ki sem jih navedel v svoji pritožbi na tamošnje c. kr. okrajno glavarstvo, iz kojih se sprevidi, da sem vsekakor upravičen voliti v državni zbor.

Prosim torej, naj se ta priziv kakor hitro možno predloži c. kr. deželni vladi, ki naj blagovoli mojemu prizivu ugoditi in županstvu v Borovljah naročiti, da me sprejme v volilni imenik za državnoborsko volitev za l. 1907.

Andrej Borovnik l. r.

Tudi pri okrajnem glavarstvu se lahko pritožba poda pismeno ali ustno na zapisnik. Takih pritožb ali prizivov ni treba kolekovati.

Zoper razsodbe deželne vlade (cesarskega namestništva) ni dovoljena kaka nadaljna pritožba.

Če se zahteva v pritožbi, da se mora kdo izbrišati iz volilnega imenika, se mora dotičniku dati priložnost, da more pri županstvu ali pri glavarstvu ustno ali pismeno v 24. urah še sam svoje mnenje izreči.

Prav važna je še določba, da mora okrajno glavarstvo, ki odločuje o reklamacijah, do zadnjih 24 ur pred volilnim rokom črtati one v volilni imenik vpisane osebe, ki so izgubile avstrijsko državljanstvo ali glede kojih so nastopile ali se zvedele okoliščine, ki smo jih opisali začetkoma.

Zadnjih 24 ur pred volitvijo se volilni imenik ne sme spreminjati.

Vsak odlok politične oblasti, s katerim se volilni imenik na kak način spremeni, se mora naznaniti županu, da tudi ta popravi oni izvod imenika, ki ga hrani sam.

Volilne izkaznice.

Ko so volilni imeniki po došlih reklamacijah popravljeni, napravijo pristojna okrajna glavarstva volilne izkaznice (legitimacije). Izkaznice obsegajo tekočo število dotičnega volilnega imenika, kraj, dan in uro začetka volitve ter uro konca oddaje glasovnic in slednjič ime in stanovališče volilnega upravičenca.

Volilec se izkaznice dostavi na dom navadno po županstvu ali pa tudi po pošti.

Tudi se volilec z javnim razglasom pozovejo, da naj pridejo na določeni kraj po izkaznice, ako se jim najpozneje do 24 ur pred volitvijo niso mogle iz kakršnegakoli si bode vzroka dostaviti.

Poleg izkaznic se volilec dostavi tudi glasovnice z oblastvenim pečatom, na katerih stoji pripomnija, da se smatra vsaka glasovnica, ki je ni izdalo pristojno oblastvo, za neveljavno.

Če bi se glasovnica izgubila, jo lahko volilni upravičenec dobi pri pristojnem okrajnem glavarstvu (mestnem magistratu) ali na dan volitve tudi pri volilnem komisarju. Izkazati se mora z izkaznico.

Tudi pri morebitnih ožjih volitvah se smejo rabiti le uradno izdane glasovnice.

Volitve.

Volitev vodi posebna komisija, ki obstoji iz 7 članov, vendar se pa sme dovoliti, da šteje v občinah, ki nimajo 1000 prebivalcev, volilna komisija le 5 članov. Za vsak volilni kraj je sestaviti posebno komisijo, le pri obsežnih in zelo obljudenih občinah sme politična oblast odrediti, da se v eni občini ali enem kraju postavi več volilnih komisij. V takem slučaju se volilec razdele po abecedi ali pa po okrajih.

Županstvo mora skrbeti, da se volilni komisiji dodeli primeren prostor.

Vsaki volilni komisiji prideli politična oblast volilnega komisarja.

Ker je po novem volilnem redu vsaka občina volilni okraj in ker bo zato pomanjkovalo državnih upravnih uradnikov, zlasti še, ker se bodo vse volitve vršile

na en dan, bo politična oblast morala izbrati tudi druge sposobne osebe za ta posel. Vsakdo je po postavi dolžan prevzeti posel volilnega komisarja, toda *le v oni občini, kjer ima volilno pravico*, ker bi sicer ne mogel voliti.

Dan volitve sicer ni uradno-prost, vendar se ne sme nikomur kratiti pravica, udeležiti se volitev in za ta čas zapustiti urad ali šolo.

Volilni komisar prideli vsaki volilni komisiji zapisnikarja, ki ima voditi volilni zapisnik in vanj vpisati vse važne dogodke, ki se vrše pri volitvi, zlasti pa še vse določbe, ki jih je sklenila komisija. Tudi komisijski član je lahko obenem zapisnikar.

Začetek volitev.

S pričetkom ure, ki je določena za izvršitev volitve, nastopi volilna komisija svoje pravno opravilo. Volilni komisar ni član volilne komisije in se tedaj tudi ne sme udeleževati glasovanja v njej. Mora pa med vsem volilnim opraviлом skrbeti za to, da se pri volitvi vzdržuje red in mir in da se izpolnjujejo določila volilnega reda; ne sme dopuščati, da bi se imeli na volišču govori za volilce ali se drugače agitiralo na volišču in da bi volilna komisija prestopala svoj delokrog. Kadar volilni komisar ne more zabraniti protizakonskih odredb ali sklepov volilne komisije, mora svoj ugovor zoper nje izrecno navesti v zapisniku o volitvi.

Sestava volilne komisije.

Takoj ob določeni uri se prične volitev brez ozira na število navzočih volilcev s tem, da se volilna komisija sestavi.

V volilno komisijo pošlje občinski zastop volilnega kraja tri volilce, a volilni komisar določi izmed navzočih volilcev v volilnem kraju tudi tri člane volilne komisije. Ako občina nima 1000 prebivalcev, sme občinski zastop izbrati le 2, volilni komisar potemtakem tudi 2 člana. Teh 6 oziroma ti 4 člani volijo potem z absolutno večino glasov enega člana, ki mora biti volilni upravičenec v volilnem kraju. Kadar se taka večina glasov ne združi na eno ime, tedaj je izvršiti drugo volitev; kadar se tudi pri drugi volitvi ne dobsolutna večina, tedaj sedmega oziroma petega člana volilne komisije imenuje volilni komisar.

Teh sedem oziroma pet članov izvoli potem iz svoje srede predsednika z relativno večino glasov, to je s tem, da se združi največ glasov na eno ime, pa bodisi, da se preseže polovica oddanih glasov, ali da se polovica doseže ali pa tudi ne doseže. Kadar se glasovi enako porazdele (dva kandidata prejmeta po tri glasove, ali trije kandidati prejmejo po dva glasa, vsi kandidati prejmejo po en glas), razsodi žreb, ki ga vzdigne volilni komisar.

Kadar k volitvi ne pride toliko volilcev kolikor je potrebnih za to, da se sestavi volilna komisija, tedaj izvrši opravila volilne komisije volilni komisar.

Sestavljena volilna komisija prevzame imenik volilcev, glasovnik in glasovni list (glasovni vpisnik).

Od teh odkaže predsednik en izvod glasovnika zapisnikarju; drug izvod pa enemu članu volilne komisije. Tudi zalogo uradnih glasovnic ima volilni komisar pri rokah, da na prošnjo izkazanih volilcev izda

nove glasovnice namesto izgubljenih ali poškodovanih.

Vsak volilec sme svojo volilno pravico samo osebno izvrševati. Pooblaščenec ali odposlanec je tedaj brezpogojno zavrniti.

Glasuje se brez izjeme z glasovnicami. Pri volitvi se smejo uporabljati samo oblastveno izdane glasovnice, drugače je volilni glas neveljaven.

Neposredno pred začetkom glasovanja se mora volilna komisija prepričati o tem, da je za vlaganje glasovnic določena volilna posoda prazna.

(Dalje prihodnjič.)

Kratka zgodovina slovenskega naroda.

(Pavel Poljanec.)

(Dalje.)

Obri ali Avari in Slovenci.

Slovenci so prišli v svojo sedajno domovino istočasno z Obri, ki so se naselili približno tam, kjer bivajo dandanes Madjari ali Ogri. Obri so bili divje ljudstvo, ki se ni pečalo s poljedelstvom, trgovino in obrtnijo, ampak živelo edino le od ropanja in izsesavanja sosednih narodov. Obri so naravnost povspeševali naseljevanje Slovencev v svojo državo, ker so pridno obdelavali polje. Začetkoma Obri Slovencev niso zatirali, toda ko se jih je priselilo toliko, da je bilo njih število večje kakor število gospodujočih Obrov, so jih začeli zatirati in izrabljati. Zelo nas spominjajo tisti časi na našo avstrijsko državo, kjer imamo Slovenci z drugimi Slovani veliko večino, a kljub temu nam vladajo Nemci, odnosno Madjari.

Slovenci so spremljali Obre na vojske in ropanja po sosednih deželah, na jugu in zapadu, torej v kraje, kjer gospodarijo dandanes Rumuni ali Vlahi, Bulgari in Srbi, v Bosnijo, Dalmacijo, Laško in Nemško. Plačevali so jim tudi davek.

Obrov danes ni več. Uničili so jih vedni boji, popolnoma zlomil je njihovo moč frankovski kralj Karol Veliki. Kar jih je ostalo živih, so se pomešali med druge narode, osobito Slovence, naučili njih jezika in popolnoma zginili. Le v naših pripovedkah še je ohranjeno ime Ober in pomeni groznega velikana.

Kako so se selili Slovenci v naše dežele?

Pred letom 570 so živeli Slovenci že na ogrski ravnini ob Donavi približno do današnjega Štajerskega. Tam so ustanovili tudi svoje države.

Od tod so začeli prodirati počasi navzgor v naše dežele. Najlažje so se selili po dolinah ob rekah ob Muri, ob Dravi in Savi, ker so bili ti kraji bolj pristopni in rodovitni. Vedno više in više so silili; prvotni redki prebivalci se jim niso mogli ustavljati, ker jih je bilo premalo, Slovencev pa povsod vse polno.

Boje pa so Slovenci gotovo imeli s starimi prebivalci. Napačna je misel, da bi se bili Slovenci polastili svoje lepe zemlje brez vseh težav. Zastonj se ne dobi nikdar nič, in tako je bilo že v onih davnih časih pred 1300 leti.

Pravijo, da so bili Slovenci pohlevni in miroljubni. To ni res. Krivo mislijo vsi, ki govore o pohlevnem slovenskem ljudstvu. Še dandanes ne najdeš nikjer velike pohlevnosti, a takrat so bili Slovenci go-

tovo še bolj bojeviti. Saj se nam poroča, da so Slovenci razdejali takrat mnogo mest, tako tudi Celje. V Celju je bila škofija že pred prihodom Slovencev, in zadnji škof Ivan je moral bežati v Istro pred Slovenci, ki so bili takrat pogani.

Katere kraje so zasedli Slovenci?

Ob rekah so korakali posamezni slovenski rodovi vedno više med planine. Na jugu je bila kmalu vsa zemlja do morja slovenska in še v Italijo so se naselili Slovenci. Zgodovina nam govori o hudih bojih, ki so jih imeli Furlani z napadalei Slovenci. Ob Dravi so prišli Slovenci skozi vso Koroško in globoko v Tirolsko deželo do izvira Drave. Bili bi šli še naprej, toda tukaj se jim je postavilo močno v bran nemško pleme Bavarci, da so se morali Slovenci ustaviti.

Ob Muri so prišli Slovenci po vsem današnjem srednjem in gornjem Štajerskem in se razširili po vseh glavnih in stranskih dolinah. Celó vse gornje in niževavstrijske ravnine so imele slovenske prebivalce.

Ogromno mnogo zemlje je pripadlo v teh letih do l. 600 Slovincem. Drugi narodi so izkrvavili v večnih vojskah, Slovenci pa so se širili in iskali rodovitno zemljo.

Svojo novo deželo so imenovali Korotan (Karan-tanija Koroško). Korotan je obsegal razun sedanje koroške dežele vse Kranjsko, $\frac{2}{3}$ Štajerske, vhodni del Tirolskega, del Solnograškega, in še del Avstrijskega. Deželnih imen Štajersko, Kranjsko, Tirolsko, Goriško takrat ni bilo.

Slovenci v novih sedežih in njihovi sosedje.

Središče Slovencev je bilo blizu Celovca na Koroškem, tam, kjer stojita zdaj vasi Krnski grad (Karnburg) in Gospa sveta (Marija Saal). Tukaj so našli Slovenci močne razvaline nekdanjega rimskega mesta *Virunum* in sezidali so si grad. Tako zvani slovenski knežji kamen, ki stoji tukaj, je kos starega rimskega stebra. Iz kamena starega mesta *Virunum* je zložen tudi vojvodski prestol, o katerem bomo pozneje še govorili.

Na vseh straneh so imeli Slovenci nevarne sosedje. Če hočemo prav spoznati dogodke na slovenski zemlji, moramo se pogostoma ozirati na sosedje.

V *Oglelju* blizu laške meje so bili močni patriarhi, vzadi za njimi furlanska vojvodina; na Tirolskem so trčili Slovenci ob Nemce, posebno ob bavarske vojvode in solnograške škofo, na drugi strani pa so imeli Slovenci divje Obre. Z vsemi temi sosedi so imeli Slovenci hude boje, posebno pa z Nemci. Okoli leta 600, je bil krvav boj na Toblaškem polju na Tirolskem in Nemci so tukaj komaj in komaj zastavili Slovincem pot.

Na današnjem Koroškem in Štajerskem še takrat ni bilo Nemcev; vsaj gosto naseljeni niso bili.

Slovenska moč po letu 600.

Slovenskega naroda so se hudo zbalí Nemci in Furlani. Ni minilo leto, v katerem bi ne bili skušali poriniti Slovencev nekoliko nazaj. Toda slabo se je godilo Nemcem in Furlanom. Razdraženi Slovenci so jih odbijali krepko, potem pa so udarjali za njimi in ropali globoko po Bavarskem in po severnem Laškem. Ropanje je bil takratni način bojevanja.

Slovenci so bili ob prihodu v Korotan mlado krepko ljudstvo, zraven tega pa še pogansko. Lahko si torej mislimo, da so postopali okrutno, ko so jih napadali sosedje. Najprej so iztrebili doma vse, kar bi bilo tujega, razdrli in požgali so vsa rimska mesta. Padlo je Celje, leta 611. so razdajali še mesto Aguntum, ki je ležalo ob Dravi na Tirolskem, kjer je zdaj Rienz. Tukaj so pobili Slovenci nemško (bavarsko) vojsko. Opustošili so tudi vso okolico. Že 15 let poprej (596) so Slovenci pobili tukaj blizu veliko nemško vojsko do zadnjega moža. O tem nam poroča pisatelj Pavel Diakon.

Tudi proti Furlanom so bili Slovenci zmagovalci, deloma sami, deloma v zvezi z Obri. Srečno roko so imeli tudi v Istri, kjer so pobili tretjega svojega sovražnika: Bizantince.

Na vseh straneh so se dobro otepali neprijetnih sosedov, ki jim niso dali miru in jih hoteli izpodriniti iz pridobljene zemlje.

Domače novice.

Dosedajni poslanec g. dvorni svetnik Miroslav Ploj kandidira spet v volilnem okraju Ptuj—Ormož. Vsak zaveden Slovenec mora pozdravljati to kandidaturo z odkritim veseljem, pa naj bo tega ali onega stanu. Posebno za slov. kmetsko ljudstvo si je pridobil naš dosedajni poslanec velikih zaslug.

Ptuj. Namesto starega in bolanega mrtvaškega ogleda Starkla, kirurga in brivca v Ptujju je imenovan za mrtvaškega ogleda za faro sv. Petra in Pavla gosp. Silvester Šentjunc, organist slovenske cerkve.

Zginil je dne 13. t. m. delavec Franc Klančič iz Nove vasi pri Ptujju. Ker se do sobote ni vrnil ter ga tudi nihče videl ni, sta naznanile njegova mati in žena stvar žandarmeriji. Pridnemu iskanju iste se je posrečilo, da so ga našli v pondeljek 18. t. m. v neki mlaki utopljenega niti pet minut od doma. Rajni se je večkrat napil žganja, kakor tudi tisti dan, ko je izginil in tako je moral storiti nesrečno smrt.

Slavitsch, znani strastni agitator ptujskega »štajerca«, trgovec barvastih »pantlov« in po Ornigovi in Underrainovi milosti šolski ogleda agitira pri sejah krajnih šolskih svetov po ptujskem okraju za svojo trgovino. Slovenci! Narodni ponos zahteva, da mu daste primeren odgovor pri svojem nakupovanju!

Slovenskim trgovcem v Ptujju. Začeli smo izvajanje in iz narodno-gospodarskega stališča tudi utemeljeno razširjanje gesla: »Svoji k svojim«. Toda več gospodov trgovcev se ravna proti temu in nastavlja nam odtujene, nemškutarske ali izključno nemške pomočnike. Pred nekaj časa smo imeli v Ptujju okrog 20 zavednih, narodnih trgovskih pomočnikov, sedaj jih pa imamo komaj 6, čeravno je tačas število slovenskih trgovin narastlo. Tozadevno grešijo posebno Alojz Senčar in Mahorič & Šeligo. Gospodje, to ni narodno in ni na noben način dopustljivo. Verjamite nam, le takrat boste uspevali, ako se odločno in odkrito postavite na slovensko stališče, ako zadovoljite odjemalce s poštenim, dobrim blagom, in le tedaj smete računati na podporo slovenske javnosti. Z gnilimi kompromisi

in pokloni nemštvu in nemškutarstvu si gotovo ne boste utrdili svojega stališča.

Kaj je največji razloček med slovenskimi deželni poslanci in županom in poslancem Ornigom? Našim slov. poslancem še ni upal reči nihče v obraz, da napeljujejo k krivemu sestavljanju računov, da goljufajo državo itd., ker so čistih rok. Ornigu pa so vse to in še več očitali časopisi »Slov. Narod«, »Domovina«, »Arbeiterwille«, »Slov. Štajerc« in »Novi Slov. Štajerc« in še drugi, posebej pa še poslanec dr. Šaherl v deželni zbornici, toda Ornig ga ni tožil in ne toži. Tudi pred ljubljanske porotnike se ni upal, če ravno so znani kot strogi in natančni.

Ptujska posojilnica je kupila na dražbi Kaiserjevih zemljišč, veleposestvo in grajščino Ptujska gora, ki meri nad 100 oralov za 68.000 kron. Posestvo je bilo sodnijsko cenjeno na 89.444 K, torej je kupila posojilnica grajščino za 19.000 K ceneje, kakor je bila cenjena. Posestvo je vredno pa več, kakor je sodnijsko cenjeno. Radovedni smo, ali bo ptujski »Štajerc« v svoji zlobnosti upal svojim bralcem poročati resnico, kajti ta resnica bi ovrgla njegove laži, da »prvaki« v posojilnici slabo gospodarijo.

Zadnji čas smo dobili več pisem od »Štajerčijancev«. Vse kažejo grdo surovost in neotesanost, žalibog nimamo prostora, da bi jih ponatisnili in pokazali svetu, kake ljudi vzgoji ptujski »Štajerc«. Iz večih se vidi onemogla jeza proti odločnemu, poštenemu nastopanju našega lista. Hvala za priznanje, da vas bolijo naša razkrivanja. Še z večjo vnemo bomo odpirali našemu ljudstvu oči in kazali, kakošni so njegovi lažnjivi proroki.

Linhart je govoril 10. marca v Mariboru o zgodovini Slovencev. Povedal je take laži in neumnosti, da ne vemo, ali so bili njegovi poslušalci tako neumni ali tako brezmejno zlobni in pokvarjeni, da jim ugaajo take stvari. Bavili se bomo od časa do časa s posameznostmi za danes le omenimo, da razumemo sedaj popolnoma, zakaj da ga je delavska socijaldemokratska stranka vrgla iz svoje sredine. Linhart ne zna družega, kakor grdo blatiti, ostudno zavijati resnico in kričati in besneti kakor pijan žganjar. To so uvideli delavci, zato je moral vzeti Linhart tam slovo. Delavcem tako delovanje ni bilo prav, zato se je zatekel Linhart k najgrši svojati, k Štajerčijancem in njihovim voditeljem. Stranka žganjarjev, političnih sleparjev, stranka, ki zbira najbolj propadle ljudi, vzela je Linharta za svojega organizatorja. Žganjarsko naobraženi Linhart je ustanovil žganjarsko stranko. Kmetje, sodite sami! Delavci ga niso hoteli, a sedaj naj bi vodil vas kmete! Vse, kar piše Linhart, je politično hinavstvo in sleparstvo.

Železnica Radgona—Ljutomer križa ogersko cesto pri Potrni. Na tej cesti je jako živahen promet in nekatere dni se kar tere vozov. Pri vsem tem pa se ne vidi, ali prihaja kak vlak ali ne, tako da lahko človek že stopi na tir, preden v pamet vzame, da prihaja vlak. Sreča je le, da se ob takih okolištinah ni zgodila kaka večja nesreča. Nedavno bi skoro bila, in žrtev bi bil grof Fünfkirchen. Zatorej zahtevamo vsi, ki imamo vožnje na tej cesti, da se napravijo zapornice in po-

stavi čuvaj tje. Ne čakajte gospoda okoli te železnice, da se zgodi kaka večja nesreča!

Ornig je rekel, kakor poroča »Arbeiterwille« z dne 13. marca t. l., da je moral **vedno sodne stroške pri tožbah plačati**, ptujski »Štajerc« pa piše v svoji »zgodovini«, da so plačali pri sodnji nasprotniki tisočake. Kdo laže? Ornig ali Linhart? Mislimo, da oba.

Grdo je lagal ptujski »Štajerc« o gosp. kaplanu Schreinerju, sedaj je moral prinesti kar dva popravka od dobrnskega župnika g. Kukoviča in od g. kanonika in dekana dr. Lavoslava Gregoreca. Po čeljustih si jo dobil, ljubi ptujski »Štajerc«, kakor lažnjiv potepuh! Naj ti tekne!

Tatvine in goljufije. Na premeten način je pred leti goljufal pri celjskem okr. zastopu tajnik Kosem za blizu 10.000 kron. Pa podnačelnik dr. Dečko in načelnik dr. Srnec sta škodo okraju *iz svojega poravnala*. Široko je odprl usta graški list »Grazer Tagblatt« in blatil slovenski zastop, pa glej: ni minilo par tednov in »Grazer Tagblatt« je moral jokaje poročati, da je njegov urednik ušel *z do 100.000 kron* denarja v Ameriko. Lani so na severočeškem nemške posojilnice in hranilnice imele *do 30 milijonov* zgube vsled tatvine in goljufije nemških tamošnjih uradnikov. Pred kratkem je vsled brezmejno slabega gospodarstva in naravnost sleparstva trpela nemška posojilnica pri sv. Lenartu v Slov. Goricah, bile so velike izgube za kmete. Govori se o zanemarjenem gospodarstvu pri nemškem denarnem zavodu z Rogatecu. Pisalo se je tozadevno po časopisih, a gospodje molčijo. Koliko nemških malih in velikih goljufov je bilo ujetih, koliko jih je pobegnilo v Ameriko, to ve samo tisti, ki čita razne nemške časopise. Vodjo »Štajerčijancev« Orniga je obdolžil dr. Šaherl goljufije. To malo ptujskega »Štajerca« v spomin. Morilci so bili sotrudniki ptujskega »Štajerca«, tatovi, ubijalci in pijanci najzvestejši njegovi bralci. Kaj hočete še več!?

Orniga je pozval javno v deželnem zboru pred poslanci poslanec Šaherl naj ga toži pred porotno sodnijo. Povedal mu je javno v obraz, da je ponarejal račune, da je ogoljufal državo, da je oškodoval mestno občino in jo neprimerno zadolžil, toda na vsa ta huda, strašna očitanja ni Ornig vedel pravega odgovora. Rekel je, da mu obč. svet zaupa in ne pripusti tožbe. No, če mi reče kdo javno goljuj, slepar in me kliče na sodnijo, šel ga bom tožit, pa naj mi zaupa ves svet. Ornig se je izgovarjal, češ, da mora plačati sodne stroške, četudi pravdo dobi, Poslanec dr. Šaherl je rekel, da položi takoj primerno svoto za tožbo in Ornig je poparjen umolknil. Takega načelnika ima okraj ptujski, takega župana ima mesto Ptuj, takega poslanca ima nemška ljudska stranka v svoji sredi. »Arbeiterwille« je pisala o Ornigu, da je ponarejalec, da je goljuj, toda Ornig ne toži. Kaj mislite, zakaj ne?!

Tvrdba Suttner nam je poslala na naše vprašanje sledeče pojasnilo: »Ni res, da odgovarjam na slovenska pisma nemško, res pa je, da naslovim izven Kranjske večkrat nemško, ker ne razumejo g. uradniki slovensko. Toliko v pojasnilo! H. Suttner.« Mi dostavljamo: Naš naročnik in zaupnik se nam je pri-tožil, da je dobil na slovensko pismo nemški odgovor. Da rabite nemške naslove v slovenskih pokrajinah pa

je popolnoma nedopustno in zelo malo odločnosti in obzorja kaže trgovec, ako se ne zaveda, da je uradnik radi strank tukaj in ne narobe. Kaki smo mi tako pošto imamo: če smo mi neodločni in nemškutarski, so tudi poštni uradi taki. Upamo, da se zavedate svoje dolžnosti proti slov. odjemalcem!

Pritožbo o poslovanju okr. sodnije v Gornji Radgoni smo sprejeli, a brez imena dopisnikovega. Prosimo druge poročevalce in dotičnega naj nam natančneje poročajo.

Iz Ljutomera so nam poročali, da stranke na pošti kljub zahtevi ne dobivajo vedno dvojezičnih tiskovin. Pomnite gospodje na pošti, da zabilježujemo vsak slučaj in se bo vse poslalo na pristojna mesta, da se vas pouči, da naši uradi niso nemški ampak avstrijski. Vedeli bomo izgnati nemške žalitve in nerednosti, prosimo le svoje somišljenike točnega poročila.

V Sevnici ima trgovino »Alojz Matzun« iz Ptuja. Dobili smo poročilo, da je prejel ta gospod podporo od »Südmarke«, gotovo pod primernimi pogoji! Slovenci brez izjeme stanu in mišljenja, pazite in storite svojo narodno dolžnost!

Nikdar ne pozabite, da je Linhart govoril na zaupnih štajercijarskih shodih nemško navzočim nemškim meščanom, da so se nemški meščani in uradniki izrekli, za podpiranje ptujskega »Štajerca«. Ptujski »Štajerc« je torej list nemških meščanov in ne kmetov. Kmetje, rojaki! Koliko dobrot pa so vam že skazali nemški meščanje in uradniki? Nič. Torej tudi s ptujskim »Štajercem« za vas ne nameravajo nič dobrega. Mi vam dajemo to v pomislek in razsodbo. Ne hujskanje, ampak odkrita ljubezen in poštenost nas vodi, da vam kažemo, kaki zapeljivci vas obdajajo!

V ptujskem »Štajercu« vabi Linhart milo in ginjaivo, naj pristaši pristopijo k tiskovnemu društvu in zato plačajo vsaj delež v znesku 10 kron. »Vsak član tega društva ima posoditi društvu 10 kron, ki se vrnejo in obrestujejo« pravi dobesedno, samo pozabi povedati, kdaj se vrnejo in s čim obrestujejo. To pa povemo lahko mi. Vrnejo se ob »nikolovem«, obrestujejo pa se z obljubami, lažmi, obrekovanji in sleparijami ptujskega »Štajerca«.

V češkem deželnem zboru je bil predložen zakonski načrt o zavarovanju proti toči, proti ognju in o varovanju živine. Na Češkem so torej že napravili začetek. Priti pa mora k temu, da bo takšno zavarovanje obvezno za vsacega kmeta in poljedelca. — Nemci so se pri tej priliki zopet pokazali v vsej svoji ošabnosti. Zahtevali so, naj se ustanovi posebna zavarovalnica za Nemce. Mi pa na Štajerskem ne bi smeli zahtevati slovenskega oddelka deželnega šolskega sveta, deželnega kulturnega sveta kmetijske družbe? Ne omahujmo! Kar dobijo Nemci na Češkem, Moravskem in Kranjskem, kjer so v manjšini, isto morajo dobiti tudi slovenske manjšine na Koroškem in Štajerskem. Le vsi brez izjeme na vstrajno in premišljeno delo!

Dopisi.

Iz slovenjebistriške okolice. Naš okraj je imenoval urednik ptujskega »Štajerca« štajercijanski elitni okraj, to se pravi, da pri nas nemškutarija najbolje uspeva.

Ni sicer okraj za vedno zapisan pristašem nemških meščanov, toda sedaj so besede bivšega socijaldemokrata Linhart resnične. Temu je pred vsem vzrok živahno gibanje nasprotnikov in nedelavnost, mlačnost, naravnost v nemarnost naših. Kakor čujemo, so si povrh mestni Slovenci pridno v laseh. Osebo strankarstvo sili na površje, nasprotniki pa se nam krepko smejejo. S termometrom merimo drug drugemu politično prepričanje in pozabljamo na skupnega nevarnega nasprotnika.

Pri volitvah v okr. zastop smo propadli in reklo se je: »Če tokrat propademo, je to zadnjikrat.« Tudi pred tremi leti se je tako govorilo. Popraviti moramo vendar, da smo v kmetskih občinah napredovali za 4 glasove in to se glasovi naših narodnih kmetov v občinah Tinje in Črešnjevec.

Lep uspeh so dosegli naši možje pri šoli. Kakor znano, začnejo meščani zidati to spomlad svojo nemško šolo. Fehtali so povsod, toda nemški bratci nosijo radi dobro zaklenjene mošnjiške, zato je hotela mestna občina dobiti od okolice drobiža, toda naši kmetje so jim prekrizali račun.

Dne 28. svečana se je bavila v ta namen sklicana komisija ob navzočnosti okr. glavarja z delitvijo sedanje šole. Meščani so zahtevali od kmetskih občin 37%, ki jih mesto do sedaj k skupni šoli prispevalo. Gospodje so že na tistem računali z 6—8 tisočaki, ki bi jih dobili na ta način. Tudi so se jim sline cedile po dekliški šoli, katero bi seveda prodali. Toda gospod obrača, kmet pa obrne. Zastopniki okoliških občin se se temu odločno uprli, češ, mi vas ne gonimo iz šole, torej vam tudi ničesar ne plačamo. S kislim obrazom so se morali purgarji vdati in s praznim žepom oditi.

Vsled možatega nastopa ne plačajo torej kmetske občine niti vinarja, pač pa še mora tudi mesto prispevati k njihovi šoli 10%, če bi jo pohajalo več kot 40 slovenskih mestnih otrok.

Iz Rogoznice pri Ptuj. Naš občinski odbor je sklenil že pred nekaj časa uradovati izključno v slovenskem jeziku, toda naš predstojnik menda iz same uljudnosti proti Nemcem zaradi nesramnih napadov, s katerimi ga je »počastil« ptujski »Štajerc«, tega sklepa dosledno ne izvršuje. Gospod župan! Pustite vse ozire in bodite vseskozi odločen in zaveden. Mi smo Vas volili za župana, nam ste odgovorni, naš slovenski župan ste, neodvisen ste od vseh nemškutarjev, uresničite torej naše upe v Vas. Nič, prav nič nemškega Vam ni treba sprejemati od glavarstva in sodnije in če ste si v kaki zadevi na nejasnom, obrnite se na naše veljavne može za nasvet.

Pozivnice k naboru so dobili naši fantje nemške, le enemu zavednemu narodnemu mladeniču je glavarstvo poslalo slovensko. Vidite slovenski mladeniči, kaj napravi odločnost posameznika. Bodite vsi taki! Glavarstvo je zaradi prebivalstva tukaj in če nimajo tam gospodje toliko spoštovanja do vašega jezika, naj gre do tja, kjer bodo shajali samo z nemščino. Nikdo jih ni prosil semkaj. Kdor ne zna našega jezika in ga noče spoštovati, naj ne je našega kruha; to pokažimo našim nemškim in nemškutarskim uradnikom.

Iz Ptuja. Splošno znano je, da so nemški uradniki na Spodnještajerskem ošabni in surovi proti strankam,

Nešteto slučajev so tozadevno objavili slovenski listi. Danes se moramo spet baviti s tako brezmejno nesramnostjo in žalitvijo slovenskih strank pri ptujski pošti. Uradnik Grüneis je dne 19. t. m. grdo zarenčal in se zadržal nad slovenskimi kmeti z besedami: »Das seid rechte windische Schafe!« Gospod Grüneis, pomnite si to žalitev. Vi ste prišli semkaj s svojim lačnim trbuhom, dovolili ste si že večkrat razne žalitve, vedite torej, da Vam bomo posvetili vso paznost pri vsem Vašem delovanju. Uradnik ima vestno opravljati svojo službo in če treba stranke prijazno poučiti. Našega ljudstva žaliti ne pustimo in obračali se bomo v vseh slučajih preko ravnateljstva v Gradcu naravnost na ministerstvo. Prosimo naše bralce, naj skrbno zapišejo vsako krivico, ki se jim je zgodila na tem ali onem uradu, naj natanko zapišejo dan in če mogoče ime uradnika, ter naj naznanijo vse nemudoma nam. Skrbeli bomo, da se našega ljudstva ne bo več žalilo. Vsak uradnik, naj bo pisar ali glavar ali sodnik, mora natanko in vestno vršiti svojo dolžnost. Sami ste si krivi, ako ravnaajo uradniki z vami surovo in neprijazno, ker se ne pritožite takoj. Le z odločnostjo boste si izsilili spoštovanje, torej vsikdar hitro poročajte, mi bomo storili svojo dolžnost.

Gospodarske stvari.

V današnji številki prinašamo ponatis zelo zanimivih in važnih vprašanj z odgovori iz »Kmetovalca«, uradnega lista kranjske kmetijske družbe. Posebno opozarjamo čitatelje na vprašanja o zdravljenju ran pri živini, o plemenjenju in o potrebi spremembe semena. Ravnajte se po nasvetih in poročajte o svojih skušnjah!

Vprašanje: Moja svinja je skotila 7 mladičev, a so morali vsi poginiti, ker svinja ni imela mleka, in sicer vzlic temu, da sem skušal mladiče s kravjim mlekom odrediti. Ker je svinja drugače popolnoma zdrava, je pomanjkanje mleka nekaj nerazumljivega, zato vprašam, če je domnevanje sosedov pravo, ki trdijo, da je svinja začarana, oziroma od zlobnega človeka zagovorjena, in če je to sploh mogoče? Ali se da pomagati, da svinja dobi mleko?

Odgovor: Vaši sosedje imajo prav, kajti Vaša svinja je res začarana in od zlobnega človeka zagovorjena, a tisti, ki jo je začaral in zagovoril ste Vi sami, ker ste svinjo prezgodaj pripustili. Tako čaranje pa ni umetnost, temveč le neumnost, kajti svinja, ki stori, preden je dobro leto stara, nima še razvitih mlečnih žlez in ni čuda, če nima ob porodu dovolj mleka. Če mlečne žleze niso razvite, tedaj ni sredstva, da bi žival dovedli do mleka. Ko bo Vaša svinja prihodnjič storila, bo že starejša in takrat bo imela dovolj mleka.

Vprašanje: Vol je dobil na parklju sprednje noge oteklino in vsled nje ni mogel voziti. Poklicani živinozdravnik je moral roženino na podplatu in med parklji do živega porezati, da je mogel gnoj odteči. To se je zgodilo že pred štirimi tedni, a podplat se noče obrasti, da bi bil vol sposoben za delo. Omenjam, da je bil vol podkovan. Kako naj postopam, da bo vol zopet sposoben za delo?

Odgovor: Vol ne bo toliko časa za rabo, dokler mu parkelj popolnoma ne porase, in ker se to silno počasi vrši, zato morate čakati. Rast roževine ni mogoče pospešiti, temveč je to naravi prepustiti ter je le paziti na snago in na mehko ležišče.

Vprašanje: Moja kobila si je na sprednji nogi prizadela 20 cm dolgo in 1 cm globoko rano, ki sem jo

dal takoj zašiti. Sosedje mi svetujejo, naj rano mažem z jesenovim oljem, da se prej zaceli. Ali je to dobro, oziroma kako naj postopam?

Odgovor: Prvi pogoj je rano skrbno izprati, in sicer z lizolovo vodo, da ne ostane v rani nič nesnage. Rano je vsak dan prevezati ter jo vnovič z lizolovo vodo izmiti. Čez kakih 5 dni, če se rana ne gnoji, jo je štupati z zmesjo iz $\frac{1}{2}$ g jodoforma, 3 g tanina in 2 g škrobne moke. Če se dela divje meso, je poklicati živinozdravnika. Lizolova voda se naredi iz 1 litra vode in 1 g lizola. Rane ni mazati z jesenovim oljem in če olje ni popolnoma čisto, je celo škodljivo.

Vprašanje: Zajec mi je objedel v vinogradu eno- in dveletne ameriške trte. Nekterim je odgriznil vsa očesa noter do enega ali dveh. Za tako poškodovane trte bom zahteval povračilo škode, zato vprašam, koliko naj zahtevam?

Odgovor: Če je zajec na tako mladi trti pustil spodaj le eno ali dve očesi, potem ni nikake škode, ker bi morali trte itak prirezati. Vprašanje je, katera očesa, zgornja ali spodnja, so ostala nedotaknjena. Če objedena trta ni več za rabo, potem imate pravico zahtevati povračilo tiste škode, ki jo boste imeli z nasajanjem novih trt, in poleg tega povračilo za škodo, ker bo vinograd eno, oziroma dve leti pozneje rodil.

Vprašanje: Kako je govedi pokladati klajno apno in v kakšni množini? Ali je to apno tudi za prašiče dobro in koliko naj se ga jim daje?

Odgovor: Klajno apno je preskušena primes krmi za vse domače živali, torej tudi za prašiče in pri perutnini pospešuje nesenje jajec, ki nimajo nikdar mehke lupine. Klajno apno se preprosto pomeša med pičo ter se ga da odrasli govedi na dan dve veliki žlici, prašičem po eno žlico in perutnini se pomeša primerna množina med pičo.

Vprašanje: Kaj pospešuje rast mlade govedi, otrobi ali oves, ali je morda bolje oves kuhati?

Odgovor: V ta namen ima oves veliko prednost, ker je zelo redilen, vendar ne debeli tako kakor otrobi in ima v sebi največ tistih redilnih snovi, ki vplivajo na razvoj in rast živali, zlasti okostja. Oves naj se nikar ne kuha, ker kuhana in vodena krma želodec slabi, ga dela ohlapnega in je zato boljše oves za goved na kak način drobiti ali debelo zmleti.

Vprašanje: Ali je res, da ni dobro krav pripuščati k biku, ki so z njim v sorodu, češ da se potem telata od njih slabo razvijajo in se posebno telice nerade ubrejijo?

Odgovor: Vsako plemenjenje v sorodstvu je zelo napačno ter ima za mladiče razne slabe posledice, zato naj med živinorejci vsikdar velja načelo, sorodnih živali ne med seboj plemeniti. To velja pri govedi, posebno tudi pri prašičih, in majhna vrednost naših kokoških plemen ima svoj največji vzrok v petelinih, ki so skoraj vedno s kokoškami v sorodu, včasih kar z vsemi kokoškami vse vasi.

Vprašanje: Vsa ozimina, zlasti rž, je letos pod snegom silno trpela ter je zelo oslABLJENA in zanikarna. S katerim umetnim gnojilom bi se spomladi ozimina okrepila in koliko takega gnojila je vzeti na hektar?

Odgovor: Če je ozimina močno trpela, potem jo kaže podorati ter njivo s čim drugim posejati, kajti redko obrasla njiva ne da le malo pridelka, temveč se tudi močno zapleveli, kar je za prihodnost izdatna škoda. Oslabljen ozimina se okrepi, če se spomladi pošupa s čilskim solitrom, ki ga je vzeti na hektar 60 do 80 kg.

Vojaška pisarna EMIL KOKSTEIN

Gradec, Stempfergasse 3, daje pojasnila, nasvete, prošnje, vloge, strokovnjaška mnenja itd. v vseh vojaških zadevah.

Stanje hranilnih vlog:
nad 23 milijonov kron.

Rezervni zaklad:
800.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

v lastni hiši v Prešernovih ulicah štev. 3

poprej na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopodne in od 3. do 4. ure popoldne, jih obrestuje po 4% ter pripisuje nedvignjene obresti vsacega polleta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4³/₄% na leto. Z obrestmi vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62¹/₂ leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi vred n. pr. v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala. Dolžniku je na prosto voljo dano, svoj dolg tudi poprej poplačati.

11 (30)

Posoja tudi na menice in na vrednostne papirje.

Za spomladno gnojenje
kakor žitne in okopavne pridelke, trav-
nike in pašnike, deteljišča, vinograde in
sadno drevje ter zelenjadi je

Tomaževa žlindra

Zvezdna znamka

dokazano
najboljše
umetno gno-
jilo, ki vse-
buje fosto-
rovo kislino

Zajamčeno čisto Tomaževo žlindro z
varstveno znamko in plombo oprem-
ljeno oddajajo Tovarne za Tomasov
fosfat zadr. z omej. por. v Berlinu W.

Prodaja na vagone in malo
Trgovina z železnino

„MERKUR“

Peter Majdič, Celje.

Za radgonski in ljutomerski okraj:
J. ŠKERLEC, Zg. Radgona.

AGENTE po vseh krajih
pod najugodnejšimi pogoji išče
HOLLMANN & MERKEL,
trrdka lesenih oken in zastorov
v Brunovu na Češkem.

Vsemu
slovenjebistriškemu okraju

priporoča v nakup razno blago, ki se pri
kmetijstvu rabi trgovina

ALOJZIJ PINTER

v Slov. Bistrici pri farni cerkvi.

Nudi za spomladnji čas: vsakovrstna se-
mena, štajersko deteljno in travno
seme, oves, koruzo in drugo zrnje.

Ima galico (vitrijol), liče (rafijo), žveplo,
trake iz gumija, motike, lopate, škarje,
brizgalnice, sploh vse, kar se rabi v vi-
nogradu.

Razpolaga z najboljšimi kosami, srpi,
kamenji, ameriki, vilami, grab-
ljami, kosiši, „Tomaževa žlindra“ in vse
drugo potrebno za travnike.

Na veliko izbiri je razna železnina,
dolgo železo, šine
za kolesa, osi, obroče: ploščevina, verige,
žage za vodno moč, okove za nove stavbe itd.

Dobiva se vsakovrstno olje, sveže bučno,
laško in drugo; znano najboljša
moka iz P. Majdičevega mlina, žganje „Bar-
telno“ klajno apno za živino in še vse
več družega vam proda po nizki ceni trgovina

ALOJZIJ PINTER v Slov. Bistrici.

Pridite sami, pogledajte, izberite, vam ne
bode žal!

Postavno zavarovano.

Edino pristni balzam
iz lekarnarje „Angelja variha“

A. THIERRY
v Pregradi pri Rogaški
Slatini.

Vsako ponarejanje kaznivo

Edino pristen je

THIERRYJEV BALZAM

z zeleno varstveno znamko z
nuno. 12 majhnih ali 6 dvoj-
natih steklenic ali velika spe-
cialna steklenica s patentnim za-
klopom K 5—.

Thierryjevo centifolijsko
mazilo

za vse, še tako stare rane, vnetja,
poškodbe itd. 2 lončka K 3-60.
Pošilja se samo po povzetju ali
denar naprej.
Te dve domači zdravili ste kot
najboljši splošno znani in sta
roslavni.

Naslavlja naj se na

lekarnarja A. Thierry v Pregradi
pri Rogatski Slatini.

Zaloga po skoro vseh lekarnah.
Kupčice s tisoči izvirnih za-
hvalnih pism zastoj in pošt-
nine prosto.

Priporočajte,
naročajte
in širite
za pravice slovenskega
jezika se boreči
„Novi Slov. Štajerc“!